

РЕШЕНИЕ

№ 1078

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тафров, като разглежда дело номер **9085** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния представител юрк. Н. срещу решение от 23.07.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав по нахд № 14753/2012 г. С решението е отменено наказателно постановление № Р-10-426/13.07.2012 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на М. Г. Л. е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.79, ал. 2 във вр. ал. 1 от Наредба № 38/25.07.2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НК. Възражава се срещу извода на районния съд, че не е осъществен съставът на нарушение на чл. 79, ал. 2 във вр. ал. 1 от Наредба № 38/25.07.2007 г. Касаторът счита също, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се от съда да отмени решението и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство, представлявана от пълномощника адв. Й., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че обжалваното решение на

СРС е законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание – нарушение на закона. Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна. Установено е, че в хода на извършвана проверка от КФН на дейността на инвестиционен посредник [фирма] било установено, че от ръководителя на направление за вътрешен контрол в дружеството – М. Л., била извършена проверка на договор № 102/09.03.2011 г., при която не били констатирани несъответствия. На 11.03.2011 г. Л. съставила протокол от проверката и доклад по чл. 79, ал. 1 от НИДИП от 01.04.2011 г., в който проверяващите органи от КФН установили, че не били докладвани пред СД констатирани несъответствия при сключване на посочения договор и не били предложени и предприети мерки за тяхното отстраняване.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон. С НП е ангажирана отговорността на М. Л. за нарушение на чл. 79, ал. 2, изр. 1 във вр. ал. 1 от Наредба № 38/25.07.2007 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници, съгласно които разпоредби ръководителят на отдела за вътрешен контрол изготвя и представя на управителния орган, както и на контролния орган на инвестиционния посредник, ако е налице такъв, до 10-то число на всеки месец доклад за проверките, извършени от отдела за вътрешен контрол през предходния месец, в който се посочват констатираните несъответствия и предприетите мерки за отстраняването им и се предлага приемането на нови мерки от управителния орган. Въз основа на приетите доказателства, обосновано СРС е приел, че Л., в качеството ѝ на ръководител на отдела за вътрешен контрол на ИП, е изпълнила задължението по чл. 79, ал. 1 от Наредба № 38/25.07.2007 г., като е изготвила и представила в съответния срок доклад до управителния орган на дружеството за извършена проверка на сключен договор от 09.03.2011 г. Законосъобразен е изводът на районния съд, че с непосочването на констатирани нарушения и мерки за отстраняването им, ответната страна по касация не е извършила нарушение на задължението по чл. 79, ал. 2 във вр. ал. 1 от Наредба № 38/25.07.2007 г., тъй като при извършената проверка такива несъответствия не са били констатирани. Визираната като нарушена разпоредба вмениява задължение за посочване в изготвения доклад на констатирани при проверката несъответствия. След като такива не са били констатирани от ръководителя на вътрешен контрол, то не биха могли да бъдат посочени в доклада и съответно не е налице осъществен състав на нарушение на разпоредбата.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.07.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав по нахд № 14753/2012 г.
Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.